
Kyrkomötet
Motion 2016:20
av Kjell Petersson och Bertil Murray

Svenska kyrkans flyktingarbete

Förslag till kyrkomötesbeslut

1. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att i Svenska kyrkans flyktingarbete alltid aktualisera rätten till religionsfrihet.
2. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att verka för att kristna flyktingar får en fristad i Sverige.

Motivering

Situationen för religiösa minoriteter är extremt allvarlig, enligt en rapport från Europaparlamentet om religionsfriheten i världen (Kyrkans tidnings nätupplaga 2016-06-30, Kyrkans tidning nr 27/28 2016). Gruppen som tagit fram rapporten heter *Freedom of religion or belief and religious tolerance*.

I rapporten framhålls att situationen för religiösa minoriteter är extremt allvarlig för närvarande. Vi ser en ökning av extremism i världen och många minoriteter lider, säger Peter van Dalen, vice ordförande för gruppen. Han nämner särskilt Pakistan, länder i Mellanöstern och Indien och enligt gruppens pressmeddelande är de kristna i det närmaste utrotade i Irak och Syrien.

Många frågar sig vilken kallelse Svenska kyrkan har i det flyktingarbete som är en nödvändighet. Att hjälpa och räcka till för allt och alla är en omöjlighet. Utifrån den ovan citerade rapporten kan man urskilja två uppgifter som möjligen är hanterliga.

Den ena är att Svenska kyrkan i olika sammanhang pekar på att religionsfrihet är en del av de mänskliga rättigheterna. Artikel 18 i FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna förtjänar att upprepas gång på gång:

Var och en har rätt till tankefrihet, samvetsfrihet och religionsfrihet. Denna rätt innefattar frihet att byta religion och trosuppfattning och att, ensam eller i gemenskap med andra, offentligen eller enskilt, utöva sin religion eller trosuppfattning genom undervisning, andaktsutövning, gudstjänst och religiösa sedvänjor.

Det andra är att Svenska kyrkan verkar för att kristna flyktingar får en fristad i Sverige. 1900-talet och det begynnande 2000-talet har varit en period med fler kristna martyrer än någonsin tidigare. En av de många som dödats för sin tro (1979) var den dåvarande generalsekreteraren för Mekane Yesus-kyrkan i Etiopien. Gudina Tumsa vek sig aldrig i frågan om inför vem den kristne bär det slutgiltiga ansvaret. När den kristne, skriver han,

bekänner att Kristus är Herre, förkunnar han att Jesus Kristus är Kungarnas Kung, Presidenten över Presidenter, Ordförandenas Ordförande, Härskaren över Härskare, Sekreterarnas Sekreterare, Ledarnas Ledare och Statsöverhuvudets Överhuvud. Kristus är universums Herre.¹

Ett sådant budskap är alltid farligt, i alla kontexter men inte minst i en diktatur som den dåvarande regimen. I grunden menade han att överheten är värd respekt men han visste samtidigt att konflikter kan komma. Det handlade för honom inte om att söka konfrontation, detta var en hållning mer för äventyrare eller personer som sökte en hjälteroll. Men om konflikten inte gick att undvika med bevarad trohet till Gud var han beredd på martyriet. I ett pastoralt brev till kyrkan skrev han:

Guds folk har kallats till lärjungaskap, pilgrimsvandring, till och med lidande i denna värld, för sant liv hittas endast genom lidande och död.²

Tumsa valde att stanna i sitt land och hos sitt folk. Andra flyr för sina liv. Sverige är numera en sekulär stat, men vårt land har en kristen historia, och det torde vara lättare för flyktingar med en kristen identitet att bli integrerade i vårt land och samhälle. Många utomeuropeiskt födda har också sökt sig till kyrkor och samfund, och bidrar därigenom till en förnyelse av kyrkolivet i vårt land. Därför bör Svenska kyrkan i sitt flyktingarbete verka för att kristna flyktingar får en fristad i vårt land.

Hässelby och Uppsala den 19 juli 2016

Kjell Petersson (FK)

Bertil Murray (FK)

1 Citaten hämtade från Gudina Tumsa and his Legacy, Vol 1: The Role of a Christian, 1979. egen översättning.

2 A.a. The Pastoral Letter, 1975.